

Ordføreren: Jeg vilde gjerne gjøre et Par Bemærkninger, navnlig anstille en Sammenligning med Hensyn til det, som blev ytret af et æret Medlem paa den anden Side af Salen (S. S. Christensen), at Billigheden vilde være fuldstændig fyldestgjort, naar disse Pensioner bleve ansatte saaledes som nu opført i Lovforslaget. Der blev itemlig af Stilleren af det Endringsforslag, der ved anden Behandling blev vedtaget, som et meget væsentligt Argument fremført to Exempler paa, at Pensioner for konstituerede Udskrivningschefer vare ansatte lavere end efter Pensionsloven, nemlig for de to konstituerede Udskrivningschefer Bluhme og Wulff. Naar man da vil spørge, hvilket Beløb den konstituerede Udskrivningschef Bluhme — ganske sandt, han ligger i sin Grav, lad ham ligge i Fred, men jeg er nødt til at tale om det — fik af Folkethinget som Tillæg til sin Pension, saa er Svaret, at han fik noget over 200 Rd. Der var nogle Omstændigheder tilstede, som ganske vist ikke vare graverende for hans Pension, men som dog ikke burde have været tilstede ved hans Embedsførelse, og som gave Anledning til, at Justitsministeren ikke dengang foreslog fuld Pension. Dog fik han et Tillæg til Pensionen af noget over 200 Rd., 220 Rd. hvis jeg ikke fæller. Derfor man nu vil med Hensyn til Lygen vedblivende holde sig til den ved anden Behandling fattede Beslutning, vil han — som til en høj Grad af Tilfredshed har bestyret sit Embede, og paa hvis Embedsførelse der i ingen Henseende har været Noget at udsætte — faae et Tillæg af 100 Rd., og han vil faae mindre, end om Folkethinget behandlede ham som alle andre konstituerede Embedsmænd, idet deres Constitutionstid bliver regnet med til deres Embedstid, selv om Pensionsberegningen gaar ud fra den Lønning, som de havde paa den Tid, da de vare fast ansatte. Han vilde faae mindre end Bluhme, nemlig 100 Rd. imod 200 Rd., altsaa kun Halvdelen, og han vilde faae mindre, end om han blot blev behandlet paa den ganske sædvanlige Maade, at der blev givet Pension efter den faste Løn, han havde i 1863, da han blev konstitueret, og de senere 6 Aar bleve regnede med som Embedstid. I saa

Fald havde han været Embedsmand i 36 Aar, og derefter vilde han faae i Pension 1,270 Rd., altsaa en lille Sum mere, end der nu vilde blive ham tilstaaet. Dette synes mig ikke at være stemmende med Billighed. Naar man overhovedet vil sige, hvad der er stemmende med Billighed, saa kan jeg ganske vist gaae ind paa, at en Pension af 1,200 Rd. og 1,000 Rd. er en god Pension, og at Pensionen i mange Tilfælde litte behøver at være større, men det forekommer mig dog, at Billigheden maag beregnes lidt efter, hvad disse Menneskers rimelige Forventning om Pension har været, og er det meget under disse Menneskers rimelige og begrundede Forventninger, saa er det ikke billigt. Det var blot disse Bemærkninger, jeg endnu vilde tillade mig at fremkomme med.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Endringsforslag af Gfferse og Ussing:
I sidste Linie forandres „1,200 Rd.“
og „1,000 Rd.“ henholdsvis til „1,612 Rd.“ og „1,505 Rd. 20 Sk.

forkastedes med 52 Stemmer mod 25.

Derefter fattes Lovforslaget (see Tillæg A) under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landstinget.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Eigsyn.“
(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1947 ff.)

Bemærkning: Det er angaaende Betalingen til Eigsynsmændene og til Lægerne, hvorom Bestemmelser indeholdes i § 8, at jeg i Aar ikke skal undlade at udtale mig. Jeg indrømmer, hvad jeg indrømmede ifjor, at 64 Sk. for en Læge, der skal foretage et Eigsyn, ikke er for meget, forudsat at han skal tage udenfor Byen, men derimod